

Gönüllerin Efendisi

– C. Gazi · 18 Kasım 2022

Denizi yaran âsâsı, yâren oldu Mûsâ'ya,
Ölü diriltten duâsı, yoldaş idi İsâ'ya,
Gâibten gelen bir kalem döktürdü Zekeriya,
Senin güzel ahlâkın, yetti ya Resûlallah.

Fersah fersah kolordular lutfedildi Dâvud'a,
Som altından anahtarlar bahşedildi Yûsuf'a,
Kurudu dili de kimse inanmadı Yûnus'a,
Senin güzel ahlâkın, yetti ya Resûlallah.

Peygamber olmadan bile Muhammedül emindin,
Civarda her kabilenin aradığı hakemdin,
Sen ki hatemül enbiya, her sözünün eriydin,
Senin güzel ahlâkın, yetti ya Resûlallah.

Çocuğunu diri diri toprağa gömen eller,
Senin bahçendeki gülün dikenini incitmez.
Kadınları sokak sokak gezdiren kefereler,
Seninle gam figân olur da aşktan gözü görmez.

Her kelimen kalbe işler, can evinden etkiler,
Kırk yaşında bile kalbin, çocuk kadar pîrûpak.
Seni nefsinle anarlar, nasıl uzanır diller?
Seninle ikmal eyledi, dinini Cenâb-ı Hak.

Bilirim ben göçtüğünde Âişe hâlen kızdı,
Allah'ın âyetlerini, ezbere bir hâfızdı,
Hikmet sahibi Yaradan, sırrınıza vâkıftı,
Sizinle ikmal eyledi, dinini Cenâb-ı Hak.

Hak Zeyneb'i yazdığında paramparçaydı gönlün,
Gaybı içinde tutmaktan sararmıştı benizin,
Zeyd'e dâima eşini tutmasını emrettin,
Sizinle ikmal eyledi, dinini Cenâb-ı Hak.

Sen Hak nezdinde insanın bizzat ta kendisisin,
Ahlâk-ı âlîyenin en somut tecellisisin,
Âşıkların muhattabı, masumun tesellisisin,
Gönüllerin efendisi, sensin ya Resûlallah.